

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 11C/104/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125365481
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Káčeriková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2025:6125365481.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Alenou Káčerikovou v spore žalobcu: SetCar sk, a.s., IČO: 50 387 189, so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Tomáš Zboja, advokát s.r.o., IČO: 55 732 453, so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, so sídlom Štefanovičova 4, právne zastúpený FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., IČO: 56 711 832, so sídlom Šoltésovej 7325/14, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, o zaplatenie 774,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 774,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 % ročne zo sumy 774,90 eur od 04.06.2025 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.
- II. Žalobca m á proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou v upomínacom konaní na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 28.07.2025 sa žalobca domáhal zaplatenia škody v sume 774,90 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7,40 % ročne zo sumy 774,90 eur od 04.06.2025 do zaplatenia a trov konania. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania sp. zn. 12Up/1070/2025 dňa 21.08.2025 vydal platobný rozkaz, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že na základe škodovej udalosti zo dňa 28.03.2025 evidovanej u žalovaného pod č. 9573242710 došlo ku škodovej udalosti na vozidle poškodeného. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru, ktorú si tento uplatnil na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný poškodenému oznámil šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu. Poškodený následne uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca si uplatnil nárok žalobou na náhradu škody a oprel ho o ustanovenie § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení ako aj ustanovení § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej „OZ“). K žalobe žalobca pripojil správu o nehode, faktúru za opravu vozidla a oznámenie o poistnom plnení, dotazník pre poškodeného k škodovej udalosti, Zmluvu o prenájme náhradného vozidla, faktúru za prenájom náhradného vozidla a Všeobecné obchodné podmienky žalobcu pre prenájom osobných automobilov, Zmluvu o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, oznámenie o poistnom plnení.

2. Proti vydanému platobného rozkazu podal žalovaný odpor, doručený Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 05.09.2025, v ktorom rozporoval skutkové tvrdenia žalobcu týkajúce sa samotných okolností prenájmu náhradného vozidla, rozporoval náležitosti podania, vecnú legitimitáciu subjektov ako aj poistné plnenie. Žalovaný poukázal na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona o upomínacom konaní, v zmysle ktorého sa na upomínacie konania použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) s výnimkou § 129, ak zákon o upomínacom konaní neustanovuje inak. Žalovaný mal za to, že návrh žalobcu nespĺňa zákonné kritériá požadované ustanovením § 132 CSP, nakoľko podľa odseku 1 uvedeného ustanovenia sa v žalobe okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. Zároveň podľa odseku 2 opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. V ďalšom žalovaný poukázal na to, že v zmysle čl. 7 ods. 1 CSP sa súdne konanie začína na návrh strany sporu resp. žalobcu. Návrh strany sporu je súčasne podaním ako takým podľa § 123 a nasl. CSP. V zmysle uvedeného je žalobca povinný naplniť formálne požiadavky na podanie a žalobu. Z vyhotovenia predloženej žaloby sa však podľa slov žalovaného nedá vyvodiť základná náležitosť podania, a to náležitosť, ktorej veci sa týka, nakoľko všetko čo k tejto náležitosti žalobcu súdu a žalovanému poskytol sú všeobecné tvrdenia, z ktorých sa nedá vyvodiť, o akú udalosť išlo, čo bolo jej podstatou, aký mala priebeh, kto ju zaviniť, kedy sa žalobca dozvedel o jej vzniku a aké následky mala táto udalosť na motorové vozidlo, ako sú tieto následky pozorovateľné, prečo predmetná udalosť zakladá nárok žalobcu na plnenie, ktoré žaluje a ďalšie nevyhnutné skutkové tvrdenia. Žalobca teda nepredložil formálne úplnú žalobu a je podľa slov žalovaného nepochybné, že len formálne úplná žaloba je spôsobilá vyvolať vecné prejednanie veci. V tejto súvislosti tiež poukázal na zásadu koncentrácie konania obsiahnutú v ustanovení § 153 ods. 1 CSP, v zmysle ktorej sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Nakoľko teda žalobca nepredložil základné prostriedky procesného útoku včas, žiadal žalovaný, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Žalovaný v podanom odpore ďalej rozporoval žalobcovu aktívnu vecnú legitimitáciu v spore. So žalobcom uvedeného skutkového stavu totiž vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre, z čoho je zrejmé, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. S poukazom na uvedené ako aj na znenie § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil, a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Uvedeným postúpením teda podľa slov žalovaného došlo medzi poškodeným ako postupcom a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s ustanovením § 524 OZ. Zároveň poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/192/2024, z ktorého citoval „z hľadiska posúdenia vecnej legitímácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca) nie je nositeľom toho hmotno-právneho oprávnenia o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný) nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.“ Z uvádzaného rozhodnutia najvyššieho súdu podľa žalovaného vyplýva, kedy ide o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Vychádzajúc z uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu žalovaný je toho názoru, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, a to z dôvodov, že so žalobcom z uvedeného skutkového stavu vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Uvedené pritom potvrdzuje a preukazuje žalobcom predložená faktúra, v zmysle ktorej subjektom zaviazaným na plnenie bol práve poškodený. V zmysle § 524 ods. 1 OZ „veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.“ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj na znenie ustanovenia § 524 OZ vyplýva, že nakoľko poškodený predstavoval dlžníka žalobcu nemohol so žalobcom platne uzatvoriť Zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej Zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, nakoľko uvedenú pohľadávku nikdy neuhradil, a teda mu nikdy ako pohľadávka nevznikla, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. To znamená, že uvedeným postúpením došlo medzi poškodeným ako postupcom

a žalobcom ako postupníkom k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s citovaným zákonným ustanovením.

Vo vzťahu k výške a odôvodnenosti poskytnutého plnenia na základe Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 19.05.2025 poukázal žalovaný na skutočnosť uvádzanú v oznámení, v zmysle ktorej bol nárok na náhradné vozidlo priznaný po dobu 10 dní (od 07.04.2025 do 16.04.2025). Nárok na náhradné vozidlo bol priznaný po dobu opravy poškodeného motorového vozidla. Poškodené motorové vozidlo bolo v zmysle žalobcom predloženej faktúry č. 2538100109 zo dňa 15.04.2025 opravené dňa 15.04.2025, pričom bol priznaný navyše aj jeden deň po vystavení faktúry za opravu. S poukazom na uvedené mal žalovaný za to, že prenájom náhradného vozidla bol po reálnej oprave poškodeného motorového vozidla zjavne neúčelný. V závere žalovaný uviedol, že plnenie zo strany žalovaného predstavuje maximálne možné objektívne preukázané plnenie, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi a akékoľvek ďalšie nároky žalobcu sú nepreukázané, neoprávnené a nedôvodné.

3. Žalobca sa v rámci repliky písomne vyjadril podaním doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.09.2025, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovaného považuje za neopodstatnené a účelové. Žalobca opiera svoj nárok na náhradu škody o príslušné ustanovenia Zákona o povinnom zmluvnom poistení a § 442 ods. 1 OZ. Prenájom náhradného vozidla je súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Škoda spočíva v tom, že poškodený vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov (R 7/1992). Náhrada škody má podľa žalobcu plniť reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného motorového vozidla, a to po dobu opravy poškodeného vozidla. Podotkol, že poškodený má nárok na náhradu nákladov vynaložených na prenájom náhradného vozidla až do doby, než bude môcť používať svoje vlastné motorové vozidlo t.j. do reparácie škody. Za účelom bližšej špecifikácie skutočností uvedených v žalobe dodal, že dňa 28.03.2025 došlo v Martine ku škodovej udalosti na motorovom vozidle SUZUKI VITARA, A. spôsobenej poškodenej A. A.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla B. C. D., poisteného v poisťovni žalovaného. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to na súkromné účely v Slovenskej republike zapožičaním si náhradného motorového vozidla ŠKODA KODIAQ ev.č. E. u žalobcu v zmysle Zmluvy o nájme č. 201/704 zo dňa 07.04.2025. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 250218 zo dňa 25.04.2025 s dátumom splatnosti 09.05.2025 na sumu 1.635,90 eur. Žalovaný dňa 19.05.2025 pristúpil k čiastočnej úhrade poistného plnenia v sume 861,- eur, ktorú zaslal priamo na účet žalobcu. Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom dňa 25.04.2025 Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti zo dňa 28.03.2025 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, ktoré poskytol poškodenému žalobcu. V zmysle bodu 5 predloženej Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný nenahradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodeného v tomto konaní domáha preplatenia nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 774,90 eur. Listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť uvedené v návrhu boli žalovanému riadne doručené už pri uplatňovaní si náhrady škody v rámci likvidácie poistnej udalosti a tvoria podklady pre rozhodnutie žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti. K tvrdeniam žalovaného ohľadom nedostatočnej špecifikácie skutočností, o ktorú žalobca opiera svoj nárok žalobca uviedol, že tieto jeho tvrdenia sú neopodstatnené a účelové. Návrh na vydanie platobného rozkazu totiž spĺňa náležitosti uvedené v Zákone č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Poukázal na ustanovenie § 3 ods. 4 uvedeného zákona, podľa ktorého uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Ak sú žalobca a žalovaný účtovnými jednotkami, postačí pripojiť faktúru alebo inú výzvu obdobnej povahy, ktorou sa požadovalo splnenie uplatňovaného nároku od žalovaného a vyhlásiť, že uplatňovaný nárok žalobca eviduje vo svojom účtovníctve. Z návrhu na vydanie platobného rozkazu podľa slov žalobcu nepochybne vyplýva, že žalobca si v návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému, ktorý nárok bol na žalobcu postúpený poškodeným na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky. K návrhu na vydanie platobného rozkazu boli pripojené všetky relevantné listinné dôkazy. Pokiaľ by nebolo možné nárok žalobcu odôvodnene predpokladať, Okresný súd Banská Bystrica by platobný rozkaz nevydal. Žalobca v žalobe podľa svojich slov uviedol všetky

podstatné skutočnosti, ktorými opísal skutok, na základe ktorého uplatňuje svoj nárok, a to v takom rozsahu, ktorý umožnil jednoznačnú individualizáciu na vymedzenie predmetu konania po skutkovej stránke. Žalobca svoj nárok na náhradu škody opieral od príslušného ustanovenia Zákona o povinnom zmluvnom poistení a § 442 ods. 1 OZ. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Náhrada škody má podľa slov žalobcu plne reparačnú funkciu a má zaistiť plnú kompenzáciu spôsobenej ujmy, nakoľko poškodený bol nie vlastným pričinením v dôsledku škodovej udalosti fakticky obmedzený v užívaní vlastného motorového vozidla. V nadväznosti na to žalobca uviedol, že ak žalovaný rozporoval predloženie listín, súd je toho názoru, že žalovaný si v podanej žalobe resp. návrhu na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uplatnil nárok na náhradu škody voči žalovanému, ktorý nárok bol na neho postúpený poškodeným na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky. Vo vyjadrení k odporu následne bližšie rozpisal skutkové okolnosti, v dôsledku čoho sú podľa názoru súdu tieto riadne a pravdivo v nadväznosti na pripojené dôkazy uvedené a rozpísané.

4. K namietanej aktívnej vecnej legitímácii žalobca uviedol, že to, že uvedený záväzok postupca priamo nesplnil, ale vo vzťahu k tomuto záväzku uplatnil započítanie, ktoré predstavuje tiež jeden zo spôsobov zániku dlhu, nemôže mať vplyv na vznik pohľadávky z titulu náhrady škody. Žalobca na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky nadobudol existujúcu žalovanú pohľadávku, ktorá zakladá jeho aktívnu vecnú legitímáciu v spore. Vzhľadom na túto existujúcu a riadne preukázanú pohľadávku poškodeného na náhradu škody, ktorá mala byť uspokojená poistným plnením, nič nebránilo tomu, aby táto pohľadávka voči poisťovni bola postúpená na tretiu osobu, ktorou je žalobca. Podľa slov žalobcu je bez právneho významu, že žalobca bol súčasne v inom právnom vzťahu s poškodeným z titulu prenájmu náhradného vozidla. Nárok žalobcu voči poškodenému na úhradu nákladov spojených s užívaním motorového vozidla vychádza z odlišného záväzkového vzťahu a netýka sa vzťahu poisťovateľa, poisteného a poškodeného vyplývajúceho zo Zákona o povinnom zmluvnom poistení. Spôsob, akým si poškodený usporiada svoje nároky voči poisťovateľovi a voči tretím osobám, s ktorými je v zmluvnom vzťahu práve a len v dôsledku poistnej udalosti závisí na vôli poškodeného. Poisťovateľ je povinný plniť priamo poškodenému alebo osobe poškodeným určenej, v danom prípade postupníkovi, keď postúpenie pohľadávky poškodený žalovanému riadne oznámil. V tejto súvislosti žalobca predložil do konania rozsudky viacerých krajských súdov, pričom poukázal predovšetkým na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/135/2019 zo dňa 25.06.2019 či uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/28/2019 zo dňa 01.08.2019, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/7/2021 zo dňa 22.08.2023. Zotrval na tom, že tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky považuje za nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o odplatné postúpenie nároku na náhrady škody. V danom smere tak došlo k vzájomnému zápočtu nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Predmetom Zmluvy o postúpení tak nebolo postúpenie pohľadávky, ktorú žalobca ako veriteľ eviduje voči poškodenému ako dlžníkovi.

5. V ďalšom žalovaný vo svojom odpore poukázal na skutočnosti uvádzané v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 19.05.2025, v ktorom uviedol, že bol priznaný nárok na náhradné vozidlo po dobu 10 dní t.j. od 07.04.2025 do 16.04.2025, pričom žalovaný poukázal na to, že faktúra za opravu vozidla bola vystavená dňa 15.04.2025. K tomu žalobca uviedol, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo počas celej dĺžky trvania faktického obmedzenia v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, pričom faktické obmedzenie je ukončené až keď poškodený disponuje svojim vlastným motorovým vozidlom. Pokiaľ má teda poškodený nárok na náhradné vozidlo až do času, kým nedisponuje svojim vlastným motorovým vozidlom, je nutné konštatovať, že nárok na náhradné vozidlo bol počas celej dĺžky jeho trvania dôvodný. Poukázal na to, že servis vystavuje faktúru ešte pred odovzdaním vozidla a túto zasiela poisťovni pre účely vystavenia tzv. krycieho listu. Až po tom, čo je servisu doručený krycí list vydá vozidlo poškodenému. Jedná sa teda o zaužívanú obchodnú prax autoservisov. V prejednávanom prípade žalovaný ukončil likvidáciu škodovej udalosti dňa 25.04.2025, kedy bolo poškodenému zo servisu vydané jeho opravené vozidlo a hneď v ten deň ukončil aj nájom náhradného motorového vozidla. V tejto súvislosti dal žalobca do pozornosti skutočnosť, že poškodený si zvolil formu úhrady faktúry servisu za opravu vozidla z povinného zmluvného poistenia vinníka priamo na účet autoservisu, z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu faktúry. Je všeobecne známou skutočnosťou, že servis vydáva poškodenému opravené vozidlo až po tom, čo mu je uhradená faktúra za opravu poškodeného vozidla. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť, poškodený nedisponoval dostatočnou finančnou rezervou na to, aby mohol uhradiť faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla z vlastných finančných

zdrojov, keďže bol odkázaný na úhradu poisťovňou. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/94/2023, v ktorom sa venoval prípadu, či má poškodený nárok na zapožičanie náhradného vozidla až do dňa, kedy poisťovňa doručí servisu krycí list, alebo len do dňa, keď servis vystaví faktúru za opravu vozidla. Krajský súd konštatoval, „za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.“ V ďalšom poukázal žalobca na rozhodnutia ďalších odvolacích súdov, a to Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/37/2022, Mestského súdu Bratislava III sp. zn. 25Cb/150/2018. Vychádzajúc z nálezu Ústavného súdu č.k. III. ÚS 602/2022-34 je nutné konštatovať, že pokiaľ stále prebieha oprava poškodeného vozidla, nedochádza k zmene postavenia poškodeného a aj naďalej je nútený užívať náhradné motorové vozidlo. Na základe uvedeného podľa ústavného súdu možno považovať dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti (a o výške poisťného plnenia podľa § 11 ods. 6 písm. a) Zákona o PZP resp. poukázania finančných prostriedkov) za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Vzhľadom na uvedené ako aj rozhodnutia ďalších súdov, ktoré podrobne v replike opísal, žiadal žalobca žalobe v celom rozsahu vyhovieť.

6. Žalovaný sa k podanej replike písomne už nevyjadril.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 25.11.2025, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalobcu. Žalobca a žalovaný sa pojednávania nezúčastnili. Žalovaný svoju neúčastť písomne ospravedlnil, žiadal prejednať vec v jeho neprítomnosti. Súd tak pojednávanie vykonal v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

8. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že v plnom rozsahu zotrúva na podanej žalobe a uviedla, že poškodený si prenajal náhradné motorové vozidlo v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného. Toto vozidlo mal v nájme len počas obdobia, kedy nedisponoval svojim vlastným vozidlom, nakoľko toto sa nachádzalo v servise za účelom opravy. V tomto konkrétnom prípade žalovaný namietal nájom náhradného vozidla po dátume vystavenia faktúry servisom, avšak poškodený nemôže za to, že poisťovňa vystavila krycí list až niekoľko dní po tom, ako bola vystavená faktúra a vlastne až do obdobia vystavenia krycieho listu mu nebolo vydané jeho poškodené vozidlo zo servisu resp. už opravené vozidlo zo servisu a do tohto dňa bol preto nájom náhradného vozidla nutný a účelný.

9. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poisťnej zmluve.

10. Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poisťné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poisťné plnenie.

11. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia;

písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

12. Podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov poisťovateľ je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia.

13. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.15a).

14. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi20) a je povinný tento nárok preukázať.21)

15. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

16. Podľa § 442 ods. 1, ods. 3 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

17. Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

18. Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

19. Podľa § 663 Občianskeho zákonníka nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

20. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

21. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

22. Na základe vykonaného dokazovania a vychádzajúc z uvedených skutkových tvrdení strán sporu mal súd preukázané, že v dôsledku škodovej udalosti, a to dopravnej nehody dňa 28.03.2025 zapríčinennej klientom žalovaného došlo ku škode na vozidle poškodeného, o čom svedčí záznam o dopravnej nehode (č.l. 6 súdneho spisu). Tieto skutočnosti medzi stranami sporu neboli sporné. V dôsledku uvedeného bol poškodený nútený užívať náhradné vozidlo na zabezpečenie svojich potrieb, a to zapožičaním si náhradného vozidla u žalobcu. Po ukončení nájmu žalobca vystavil poškodenému faktúru č. 2502118, ktorá bola uplatnená na náhradu u žalovaného. Oznámením o poistnom plnení žalovaný oznámil poškodenému šetrenie udalosti tak, že neuznal uplatnenú výšku v plnom rozsahu.

Poškodený ešte predtým uzatvoril so žalobcom Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorej predmetom bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z predmetnej poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla a uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému. Žalobca svoj nárok opieral o náhradu škody v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 7 a § 15 ods. 1 Zákona o povinnom zmluvnom poistení a v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 OZ. V zmysle bodu 5 Zmluvy o postúpení pohľadávky je zrejmé, že k úhrade faktúry došlo na základe vzájomného zápočtu, v dôsledku čoho žalobca vstúpil do práv a povinností poškodeného. Keďže žalovaný neuhradil škodu vo vzniknutom rozsahu, žalobca sa namiesto poškodenej v tomto konaní domáha preplatenia zvyšnej časti účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla, a to vo výške 774,90 eur. Žalovaný v tomto konaní namietal skutočnosť, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť uloženú v ustanovení § 132 ods. 1 CSP, a síce, že v žalobe neuviedol pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností. K uvedenému je možné uviesť, že konanie podľa Zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov je v zmysle § 1 ods. 2 citovaného zákona alternatívnym spôsobom uplatňovania peňažných nárokov k postupu podľa Civilného sporového poriadku. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 4 prvá veta citovaného zákona, uplatňovaný nárok možno odôvodnene predpokladať, ak vyplýva zo skutočností uvedených žalobcom a z listín pripojených k návrhu. Súd je toho názoru, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu podaný na upomínacom súde spĺňal zákonné kritériá podľa § 4 Zákona č. 307/2016 Z.z. Rovnakého názoru bol aj Okresný súd Banská Bystrica, keď nárok uplatnený žalobcom v návrhu na vydanie platobného rozkazu na základe listín predložených žalobcom odôvodnene predpokladal a vo veci rozhodol platobným rozkazom. Ak ďalej žalovaný vo svojich vyjadreniach namietal, že žalobca v žalobnom návrhu nedostatočne špecifikoval skutočnosti a dôkazy, o ktoré opiera svoj návrh, tak uvedené tvrdenie možno považovať za neopodstatnené. Predmetný nárok na náhradu nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla v danom prípade žalobca dostatočne konkretizoval, pričom na podporu svojich tvrdení predložil relevantné dôkazy, ktoré boli žalovanému v upomínacom konaní spolu so žalobou resp. s návrhom na vydanie platobného rozkazu riadne doručené. Navyše je zrejmé, že predmetné listinné dôkazy preukazujúce skutočnosti uvedené v žalobe boli žalovanému doručené aj predtým, keďže tvorili podklad pri rozhodovaní žalovaného o ukončení šetrenia poistnej udalosti a práve na ich podklade poskytol žalovaný žalobcovi čiastočné poistné plnenie. Zároveň tiež možno uviesť, že žalobca v replike skutkové okolnosti bližšie rozviedol. V ďalšom žalovaný namietal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu. K tomu súd uvádza, že právne nástupníctvo žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke bolo preukázané, a to Zmluvou o postúpení pohľadávky. V zmysle tejto zmluvy postupca postúpil pohľadávku vo výške 1.635,90 eur, ktorú mal voči žalovanému z titulu jeho nároku voči poisťovni podľa § 4 Zákona č. 381/2001 Z.z. za náhradu účelne vynaložených nákladov za nutné užívanie náhradného vozidla v príčinnej súvislosti so škodou zo dňa 28.03.2025. V bodu 4 predmetnej Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že postúpenie pohľadávky je odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 1.635,90 eur, ktorá zodpovedá sume vyúčtovanej za nájom náhradného vozidla vo faktúre č. 2502118 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi – poškodenému ako nájomcovi náhradného vozidla. Dlžné nájomné ako záväzok poškodeného – nájomcu voči prenajímateľovi zaniklo vzájomným započítaním s pohľadávkou poškodeného voči žalobcovi z titulu odplaty za postúpenie pohľadávok podľa dohody o započítaní. Zmluvné strany sa v bode 5 Zmluvy dohodli, že sa ich vzájomné nároky podpisom uvedenej Zmluvy započítavajú, pričom žalobca si bude pohľadávku podľa bodu 1 Zmluvy vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. Poškodenému vznikla majetková ujma okamihom započítania dohodou týchto vzájomných pohľadávok. V prípade započítania na základe dohody zákon dovoľuje, aby účastníci záväzkového vzťahu dohodli započítanie aj nad rámec podmienok, ktoré inak ustanovuje pre započítanie jednostranným právnym úkonom. Započítaním potom zanikol záväzok poškodeného a okamihom zániku tohto záväzku poškodenému vznikla reálne skutočná škoda. Poškodený bol veriteľom žalovaného, pretože mal pohľadávku voči žalovanému z titulu jeho nároku na náhradu nákladov za prenájom vozidla, ktorú pohľadávku postúpil žalobcovi, teda bola postúpená existentná pohľadávka poškodeného pri dopravnej nehode na žalobcu. Zmluva o postúpení pohľadávky neodporovala ustanoveniu § 524 a nasl. OZ, nemožno ju teda vyhodnotiť ako neplatný právny úkon. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. vzniklo poistenému z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ – žalovaný nahradil za neho poškodenému – v tomto prípade žalobcovi ako právnenému nástupcovi poškodeného uplatnené nároky na náhradu škody. S poukazom na ustanovenie § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. žalobca ako právny nástupca poškodeného bol potom oprávnený uplatniť si svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi t.j. žalovanému. Škodu a jej výšku žalobca definoval ako rozdiel medzi nákladmi na prenájom náhradného vozidla a sumou vyplatenou žalovaným. Vychádzal pritom z ustanovení § 11 ods. 6, § 11 ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 Zákona č. 381/2001 Z.z. a § 442 ods. 1 a § 524 ods. 1 OZ. V tomto prípade

nájomné zo strany poškodeného supluje samotné postúpenie. Započítanie je pritom potrebné chápať ako ekvivalent platby, išlo teda o úhradu vzájomných pohľadávok. Len pri striktnom prístupe uplatňovania práva by bolo možné trvať na tom, aby poškodený uhradil žalobcovi sumu za nájom náhradného vozidla a ten hneď v rámci postúpenia pohľadávky voči žalovanému tie isté peniaze vrátil. V tomto prípade určite sa nejedná o obchádzanie zákona, keďže právny úkon poškodeného a žalobcu nesmeroval k tomu, aby zákon dodržaný nebol. Naopak, takým počínaním by skôr bolo formálne vygenerovanie viacerých právne až perfekcionalistických zmlúv, ktoré by však nekorešpondovali s bezprostrednou realitou. Na žalobcu tak bola platne postúpená pohľadávka poškodeného na úhradu nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poisťovňou žalovaného a žalobca je oprávnený túto si uplatňovať priamo voči poisťovni t.j. žalovanému. Súd vyhodnotil, že v tomto prípade je daná vecná legitímácia žalobcu v spore a konštatuje, že žalobcom uplatnený nárok je v celom rozsahu dôvodný. Poškodený totiž mal nárok užívať náhradné motorové vozidlo až do momentu, kedy mu bolo odovzdané jeho opravené motorové vozidlo. Ako vyplýva z nálezů Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.02.2024, ústavný súd sa priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23 nálezů uviedol „doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu.“ Žalobca preukázal dĺžku obdobia, po ktorú zotrvalo poškodené vozidlo poškodeného v autoservise, a to po dobu 10 dní od 07.04.2025 do 16.04.2025. Žalovaný poukazoval na to, že faktúra za opravu vozidla bola vystavená dňa 15.04.2025. Podľa súdu poškodený má nárok na náhradné vozidlo počas celej dĺžky trvania faktického obmedzenia v užívaní svojho vlastného motorového vozidla, pričom faktické obmedzenie je ukončené až keď poškodený disponuje svojim vlastným motorovým vozidlom. Pokiaľ má teda poškodený nárok na náhradné vozidlo až do času, kým nedisponuje svojim vlastným motorovým vozidlom, je nutné konštatovať, že nárok na náhradné vozidlo počas celej dĺžky jeho trvania bol dôvodný. Servis vystavuje faktúru ešte pred odovzdaním vozidla a túto zasiela poisťovni pre účely vystavenia tzv. krycieho listu. Až po tom, čo je servisu doručený krycí list, vydá vozidlo poškodenému. V tomto prípade sa jedná o zaužívanú obchodnú prax autoservisov. V súdenom prípade poisťovňa ukončila likvidáciu škodovej udalosti dňa 25.04.2025, kedy bolo poškodenému zo servisu vydané jeho opravené vozidlo a hneď v ten deň aj ukončil nájom náhradného motorového vozidla. V tejto súvislosti súd stotožňuje sa s vyjadrením žalobcu, keď poškodený si zvolil formu úhrady faktúry servisu za opravu vozidla z povinného zmluvného poistenia vinníka priamo na účet autoservisu z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov na úhradu faktúry. Táto skutočnosť vyplýva zo Zmluvy o nájme náhradného motorového vozidla. Servis vydá poškodenému opravené vozidlo až po tom, čo mu je uhradená faktúra za opravu poškodeného vozidla. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodený nedisponoval dostatočnou finančnou rezervou na to, aby mohol uhradiť faktúru za opravu poškodeného motorového vozidla z vlastných finančných zdrojov, bol odkázaný na úhradu poisťovňou. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poisťovej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťová udalosť je v zmysle § 11 ods. 6, ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Z faktúry za opravu motorového vozidla nie je možné jednoznačne konštatovať, že už v deň vystavenia faktúry servisom si poškodený mohol motorové vozidlo prevziať, a teda aj to, že nájom náhradného motorového vozidla mohol byť týmto dňom ukončený. Nie je možné žiadať od poškodeného, aby si v ten deň prevzal aj vozidlo dokým nie je doručený poisťovni krycí list a pokiaľ stále prebieha oprava jeho poškodeného vozidla, nedochádza k zmene poškodeného a tento je naďalej nútený užívať náhradné motorové vozidlo, aj keď jeho oprava bola ukončená. Čiže dobu od zapožičania náhradného vozidla do momentu oznámenia žalovaného o ukončení likvidácie škodovej udalosti resp. poukázania finančných prostriedkov možno považovať za relevantnú, keď kontinuálne pretrváva potreba používania náhradného motorového vozidla a s tým spojené primerané náklady. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/105/2024, ktorý uviedol „je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Nesúhlasil

odvolací súd s obranou žalovanej, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržiavaní veci autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke. Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí o danosti tzv. funkčnej synalagmy v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona, ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. príslubom úhrady) ceny opravy.“ Súd tak priznal celú žalobou uplatnenú sumu žalobcovi.

23. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na zaplatenie úroku z omeškania zo žalovanej sumy vo výške 7,40 % ročne od 04.06.2025 do zaplatenia možno konštatovať, že žalovaný bol v omeškaní s plnením poisťného plnenia, nakoľko ho neposkytol v plnej výške. Vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 7 Zákona č. 381/2001 Z.z. sa tak žalovaný s plnením peňažného plnenia dostal do omeškania po uplynutí 15. dní od rozhodnutia poisťovne o likvidácii poisťnej udalosti, ktorej šetrenie ukončil podľa oznámenia o poisťnom plnení dňa 25.04.2025. Poisťovňa mala poskytnúť poisťné plnenie do 15. dní a 16. dňom sa dostala do omeškania s poskytnutím poisťného plnenia. Preto pokiaľ žalobca žiada úroky z omeškania z časti neposkytnutého poisťného plnenia od 04.06.2025, žiada ich podľa súdu v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

25. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

26. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie práva v rozsahu 100 %. O výške trov konania rozhodne súd v zmysle citovaného ustanovenia § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

V Martine, dňa 25.11.2025

JUDr. Alena Káčeriková
sudkyňa